

Član 12 Zakona o PDV uređuje mesto prometa usluga, a osnovno pravilo zavisi od toga da li je primalac poreski obveznik ili nije poreski obveznik za potrebe člana 12.

Primer iz prakse:

Ako bi to zaista bile inženjerske usluge, mesto prometa ne bi bilo u Srbiji i mogao bi se primeniti poseban PDV tretman;

Radi se samo o kontroli i sortiranju delova, smatra da su usluge stvarno izvršene u Srbiji i da podležu PDV-u u Srbiji.

1. Primalac je poreski obveznik

-Mesto prometa je sedište primaoca usluge.

Ako je primalac strana firma (ili drugo lice koje se smatra poreskim obveznikom po članu 12), mesto prometa je u toj državi, osim ako se primenjuje neko od zakonskih izuzetaka.

2. Primalac nije poreski obveznik

-Mesto prometa je sedište pružaoca usluge.

Ako uslugu pruža lice iz Srbije fizičkom licu ili drugom licu koje nije poreski obveznik, mesto prometa je po pravilu Srbija i obračunava se PDV, osim kada zakon propisuje izuzetak.

Poreski obveznik“ u članu 12 nije isto što i „PDV obveznik“. Za određivanje mesta prometa, poreskim obveznikom se smatra svako lice koje samostalno obavlja delatnost, bez obzira da li je registrovano za PDV ili nije. Zbog toga i preduzetnik koji nije u sistemu PDV može biti poreski obveznik u smislu člana 12.

Dalje, zavisi da li se usluga pruža sedištu stranog lica ili njegovoj stalnoj poslovnoj jedinici u Srbiji.

Situacija – Strana firma ima predstavništvo u Srbiji

Predstavništvo po pravilu nije stalna poslovna jedinica za potrebe PDV i ne obavlja privrednu delatnost u svoje ime (najčešće služi za marketing, istraživanje tržišta i sl.).

Ako fakturišete stranoj firmi, a predstavništvo samo posreduje u komunikaciji, mesto prometa se određuje prema sedištu strane firme, a ne prema predstavništvu.

Strana firma ima stalnu poslovnu jedinicu u Srbiji

Ovde je situacija drugačija.

Ako je usluga pružena stalnoj poslovnoj jedinici u Srbiji, tada se za potrebe člana 12 smatra da je primalac ta poslovna jedinica. Posledica: mesto prometa je Srbija; obračunava se PDV u Srbiji (ako ne postoji posebno pravilo koje vodi drugačijem rezultatu).

Strana firma ima poslovnu jedinicu u Srbiji, ali usluga nije pružena toj jedinici.

Primer:

Nemačka kompanija ima:

sedište u Minhenu,

poslovnu jedinicu u Beogradu.

Vi pružate poresko savetovanje direktno centrali u Minhenu. Beogradska poslovna jedinica ne koristi tu uslugu, ne naručuje je i ne plaća je.

Tada se smatra da je primalac centrala u Nemačkoj, pa se mesto prometa određuje prema sedištu centrale.

Usluga vezana za nepokretnost

Ista nemačka firma ima poslovnu jedinicu u Beogradu.

Domaća firma projektuje objekat koji se nalazi u Austriji.

Ovde nije odlučujuće gde je poslovna jedinica, već posebno pravilo za usluge povezane sa nepokretnošću. → Mesto prometa je Austrija (gde se nepokretnost nalazi), a ne Srbija.